

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) XLVI (40)

Štev. (No.) 43

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

5. novembra 1987

Sres. Senadores y Diputados:

Buenos Aires, Octubre 1987

De mi consideración:

Hace pocos días visitó nuestro país el presidente de Yugoslavia, Lazar Mojsov, representante de un estado totalitario que desprecia las más elementales libertades políticas. Como es propio de los regímenes totalitarios, también el yugoslavo abusa de la palabra democracia para encubrir la dictadura del partido comunista, donde la plenitud de los derechos humanos es negada a los ciudadanos que no aceptan al marxismo.

Queremos destacar que Yugoslavia es un estado compuesto por varias repúblicas, entre ellas Eslovenia. Todas están sometidas a un centralismo totalitario impuesto por el partido comunista. Este partido, bajo el pretexto de la lucha por la liberación nacional contra la ocupación nazi-fascista, durante la segunda guerra mundial, desencadenó una cruenta revolución, con el único objeto de tomar el poder, de acuerdo con las más puras prácticas stalinistas. Los acuerdos de Yalta posibilitaron la realización de estos planes, sellando así el destino de la nación eslovena.

Al llegar al poder el régimen comunista causó en Eslovenia después de la revolución y terminada la guerra, el genocidio de doce mil prisioneros, miembros del Ejército Nacional Esloveno, y continuó con la persecución sistemática de todo adversario político. Así se da la paradoja que, mientras el representante de este régimen pregona durante su visita principios de justicia universal y derechos humanos, en su propio país el mismo régimen niega durante más de 40 años estos derechos a sus conciudadanos.

Como parlamentario, Ud. sabe que la ardua tarea de la democratización, a la que somos llamados todos, exige la condena de todos los totalitarismos y la práctica universal de los valores de justicia y libertad, así como la solidaridad con los pueblos oprimidos. De esta manera se afirmarán la paz, la democracia y los derechos humanos en todo el mundo.

Lo saluda respetuosamente,

Rudolf Smersu

Presidente del Comité Nacional Esloveno

Gornje pismo je poslal Slovenski narodni odbor ob priložnosti obiska jugoslovanskega predsednika Lazara Mojsova v Argentini vsem senatorjem in tudi vsem poslancem, članom komisij, da jim razkrije pravo podobo komunističnega režima v naši domovini.

Vabilo naših mater in žena

Obisk jugoslovanskega predsednika Lazara Mojsova v Argentini je nam slovenskim materam in ženam osvežil rano in bol, ki nas žgoče spremlja že več kakor 40 let.

Ob usodni uri, ko je v nevarnosti obstanek našega slovenskega naroda, nam je boleča in trpka misel, da Jugoslavija, ki je podpisnica listine o pravicah človeka, še vedno uradno vrši diskriminacijo nad slovenskim narodom in še vedno ni vrnila osnovnih pravic človeka tisočim z zvijačo izročnim ali pa iz lastnih domov iztrganim slovenskim rodoljubom.

Boleča je misel, da v dobi svetovnega pluralizma, ko v vseh naprednih narodih človek in njegove pravice ter družina stopajo na prvo mesto — pa v tako naprednem narodu, kot je naš slovenski, še vedno leži temna megla nad največjo tragedijo v vsej slovenski zgodovini. Ob naglo si sledečih dogodkih, ko mladi rod išče resnico o vsem, kar se je zgodilo po končani drugi svetovni vojni, se slovenske matere in žene s spoštovanjem spominjamo rojakov, ki so se pravočasno uprli komunistični zmoti.

Zato vabimo vse slovenske matere in žene v domovini in po svetu, da se nam pridružijo v molitvi in prošnji k Bogu, da bi vsem krivično pomorjenim bila vrnjena čast človeka — ker samo tako bomo slovenske matere in žene izpolnile svojo dolžnost do žrtev bratomornega boja.

Buenos Aires, 28. oktobra 1978.

Za odbor Zveze slovenskih mater in žena

Danica Zupan
tajnica

Pavlina Dobovšek
predsednica

POZDERAC JE PRIZNAL!

Bivši podpredsednik Predsedstva Jugoslavije Hamdija Pozderac je v intervjuju v beograjski NIN nekako priznal, da je izvršil pragiat, kot ga je obtožil Šešelj v zaplenjeni številki Katedre.

V svoji knjigi „Od istorijske k konkretnoj inicijativi“ je namreč prepisal cele dele iz knjige Petra Mandića „SKJ i demokratski centralizam“. Pozderac je sicer dejal, da ni bilo prav, kar je storil, da pa to dela „vsak“, kar je ena redkih

priznanj med komunističnimi voditelji.

Tako se je skrtil za druge „veličine“ marksizma in komunizma, pri tem pa jim dal zelo dvomljivo odklovanje intelektualnih tatov. Dejal je: „Vidite, mene kritizirajo, da sem kopiral del Mandićevega teksta, kot da bi bil ta kakšna velika originaliteta. Pozneje sem to raziskoval in odkril dejstvo, da je on (Mandić) kopiral Kardelja, Kardelj Lenina, Lenina Plehanova... In na koncu sem jaz, Hamdija, tat.“

Davorin Plaz

Quo vadis, avantgarda?

Vsi organi obveščanja v Jugoslaviji v besedi, črki in sliki govore in pišejo skoraj izključno o zgodovinskem momentu in nahajanju pred križiščem komunistične partije. Kaj se je dogodilo? Kje tiči vzrok, da bi bil položaj partije tako dramatičen? Saj je vendar nenavadno, da se taki tragični zapleti nenadoma izcimijo, če upoštevamo uradno zatrevanje: mi smo zgradili na osnovah revolucije pod modrim Titovim vodstvom socialistično-samoupravno družbo, ki jo vodi avantgarda delavskega razreda. Pustimo ob strani vprašanje, ali je zares divjala v razdobju 1941-45 revolucija, kot jo je Karl Marx znanstveno napovedoval, in pogledimo kaj se v resnici skriva pred tem „zgodovinskim križiščem“!

V teh septembrskih dnevih 87 tega leta beremo in čujemo sledeče stavke, poudarjam, dobesedno ob vsaki priliki, kjerkoli že, tako da se je mogoče znebiti:

Razširjenje vpliva pri narodu — Energično uničevanje frakcionastva in sektaštva — Zahteva po energični akciji — Ni razloga skrivati neidinstvo pred narodom — Grobo žaljenje tovariša Tita v „Študentu“ — Vsi ne mislijo isto.

In še dalje: Zaradi oportunitizma izgubili mnogo časa — Odpiranje prostora sovražnikom — Ne smemo podcenjevati nacionalizma — Razlike tudi glede metod idejnega boja — Ne smemo pristati na kompromise.

Že iz teh fraz je videti, kako kaotičen je postal položaj. Na prvi pogled bi gledalec menil, da je partija dokaj „raznolika“, da je ideološko totalno brez orientacije, da je nek čuden nacionalizem na pohodu, da so neke sovražne divizije že pred vrati, kratkoma položaj je konfuzen.

Treba je vedeti, da so se v vseh jugoslovanskih partijah odigravali

OB ROBU

Buenosaireski časopis „Argentinesches Tageblatt“ je 17. oktobra med citati objavil sledeče:

„Položaj v Jugoslaviji je podoben omnibusu, ki drvi po cesti navzdol, ne da bi kdo sedel za krmilom.“ (izjavil slovenski politik Milan Kucan).

Na ogorčeni odziv je naletela v Sloveniji sprememba zveznega pokojninskega zakona, po katerem se vrši plačevanje pokojnin za nazaj. Dosedaj so namreč upokojenci prejeli pokojnine v naprej, npr. že 1. aprila so prejeli denar za mesec april. Kako se bo to plačevanje vršilo v naprej, še ni znano. Prizadeti so mnenja, da bodo s tem načinom izgubili eno mesečno pokojnino. V Sloveniji bi bilo na ta način prizadetih okrog 220.000 upokojencev, aktivno zaposlenih pa je 835.678 oseb.

Izgleda, da so tudi v Albaniji, ki se je dosedaj imenovala za čuvaja leninistično - stalinistične dediščine, pripravljajo gotove spremembe v vodenju gospodarstva. Predsednik Ramiz Alia namreč v zadnjem času vse pogosteje zagovarja odločitve, ki temeljijo na „ekonomski logiki“. Tako se tudi v tej, tako strogo vodeni državni notranji politiki, zaznavajo odredbe, katere bi ista vlada še pred kratkim imenovala kot kapitalistična. V naftni in rudarski industriji ter v proizvodnji kroma so način plačevanja dohodkov spremenili in v zunanji trgovini se je Albanija povezala z Zapadom, predvsem z Italijo in zapadno Nemčijo in se odmaknila od socialističnih držav. Z Jugoslavijo je prekinila trgovske stike že leta 1948, s Sovjetsko zvezo 1961 in Kitajsko leta 1978.

že prej krvavi in izredno ostri konflikti; narod in člani ZKJ jih pač niso opazili, ker je Tito znal spore in iz tega sledeče „likvidacije“ skrivati in preimenovali.

Danes se bije v celi Jugoslaviji strašen boj med vodilnimi partijci za odločilne stolčke v državi. Problem Kosova, masovne nezaposlenosti, spremembe ustave, propad gospodarstva, moralna kriza in nezaupanje v partijo-oblast, strašna inflacija in obubožanja večine naroda ob istočasnem bogatenju nekaj sto privilegirancev-partijcev, vse to je ali so posledice politike Zveze komunistov Jugoslavije na sploh.

Oglejmo si samo nekaj dejstev, ki nam dajo slutiti dalekosežnost napak, na katere mora partija odgovarjati:

A) Moralna politična verodostojnost vseh komunističnih partij, ne samo jugoslovanske, je v oči delavskega razreda kot tudi vsega naroda ali narodov absolutno uničena.

Srbska kriza je de facto jugoslovanska kriza. Na površje je le zato priplavala, ker žive med Srbi tudi Albanci, oziroma še točneje, ker Albanci v pokrajini Kosovo-Metohija na brutalen, krvav način izganjajo Srbe iz njih domačij, tako da se po izvedeni revoluciji in zmagi delavskega razreda nad izžemalci-kapitalisti in proklamiranjem bratstva med vsemi jugo-narodi dva naroda medsebojno fizično in psihično uničujeta.

Vpričo teh dejstev je stalno ponavljana fraza o bratstvu jugoslovanskih narodov velika neresnica; dejstvo je: bratstva ni.

B) Po revoluciji prakticirana gospodarska politika, ni bila od partije načrtovana, da zboljša blaginjo delavskega razreda, marveč da spremeni nprav človeka. Individuum naj izgine na podlagi spremenjenih proizvodnih odnosov, piši: kolektivni lastniki in avantgardni funkciji komunistične stranke.

Voditelji gospodarske politike, Kidrič in Kardelj na primer, niso bili gospodarstveniki, marveč ideologi. Nesposobni analizirati položaj tako, da bi se dala izvajati realna ekonomska politika, v mislih kako se prikupiti pri sovjetih s trdimi radikalnimi ukrepi v duhu Stalina, Lenina in Marxa, so položili temelje za vso materialno polomijo — krizo, ki je že desetletja na pohodu. (Trboveljski rudarji so že pred dvajsetimi leti stavkali, četudi so se baje sami upravljali in je rudnik baje bil njih originalna lastnina, in je Kardelj, po Dedičju, baje izjavil: „Če ne bodo šli na delo, poslali bomo tanke nad nje...“) Vsi delavci danes verjamejo, da bi v primeru „potrebe“ partija s silo zatrla — tudi z orožjem — upornost delavskega razreda.

C) Velika ideja o svobodnem — samega sebe upravljajočem državljanu — je vsakomur, ki ima socialno vest, že stoletja veliki cilj. Jugoslovanski komunisti trdijo, da so prvič

Mogoče ne veste, da...

— da župnik pri Sv. Antonu Novem v Trstu ni bil za to, da se v veži svetišča obesi cerkveni oglas v slovenščini...

— da je slovensko podjetje Kompas sklenilo skupaj z nekaterimi drugimi jugoslovanskimi poslovnimi partnerji zgraditi v znanem romarskem kraju Medžugorje večji turistični objekt...

MLADIKA, Trst, št. 5-6

v zgodovini dali delavcu realno možnost, da se sam vlada. To pa ne drži. Delavec nima v podjetju pravice dejansko soupravljati. Vse ključne odločitve so si obdržali najvišji partijski vrhovi. Samoupravljanje je čista prevara, ki povzroča bridka spoznavanja.

Ali ni grozno za slehernega komunisto, ko čuje poziv svojih funkcionarjev, da nujno „razširi“ vpliv pri delavcih? Pri delavskem razredu, ki mu je partija kot avantgarda priporila z Marxovim instrumentarjem svobodo in samoupravljanje, naj danes partija išče oporo? Kako je to mogoče? Morda tale majhna beležka podpredsednika YU-Pen-Kluba prof. Predraga Matvejevića: „Dan je lep: uspeli smo izvleči iz zapora makedonskega pesnika Jovana Koteskog...“ („Danas“ 8. septembra 87)

Ali pa prof. dr. Dušan Bilandžić: „Neki direktor je dejal: Dovolj je tega, recite mi, koliko stane Centralni komite ZKJ?“ („Danas“, 22. 9. 87)

Pa tudi: „...ko so nad goloroške ženske in otroke šle posebne enote milice (ljudske!)...“ („Teleks“, 17. 9. 87)

Ali so to poročila iz samoupravne, socialistične in svobodne družbe? Pesniki v temnici, direktorji se požvižgajo na partijo, baje avantgarda delavskega razreda in ljudska milica pretepa ženske in otroke... Taka poročila smo vajeni slišati iz Južne Afrike ali Čila, nikakor pa ne iz baje osvobodene družbe, po načelih Marxa izgrajene demokracije. Nujen sklep: narodi in z njim delavski razred so in je v tem socializmu zasužnjen.

Vprašanje pa je, ali je sploh bil dejansko osvobojen? Ni le vse govorjenje o revoluciji in osvoboditvi zgodovinska farsa, fata morgana, ki se zdaj odkriva.

Zelo nevarno je, če se toliko govori o demokraciji in o „borbi“, celo „odločni“ borbi zoper sovražnika delavskega razreda! Tu se pripravljata nasilen poseg v državi, aretacije, taborišča, diktatura, nasilja vseh sort, popolna ukinitve že obstoječih svobodnih... Vsa dika tega tabora v srbski partiji nam dokazuje, da je nevarnost vojaškega udara in udbovskega vala tisočih aretacij zelo aktualna v teh septembrskih dneh leta 1987.

Naj vedo vsi „energični in borbeni“ komunisti:

Brez osebne in politične svobode vseh državljanov ni demokracije in socializma. Tudi uspešnega sistema gospodarstva ni mogoče realizirati, če niso državljani popolnoma svobodni.

Vse iskanje, kako rešiti Jugoslavijo pred bankrotom je jalov posel, če se ZKJ ne odloči omogočiti vsem državljanom svobodne, splošne in tajne volitve. To je zares samo predpogoj k rešitvi.

Ona naj ostane zvesta vedno znova poudarjenim principom o samostojnosti človeka-delavca-državljanu v socialističnem samoupravljanju, in zato sklene narodu ponuditi možnost, da se preko volitev odloči ali želi še dalje živeti v obstoječi družbeni ureditvi pod vodstvom ZKJ ali pa si želi spremembo ekonomskega in političnega sistema!

Tako lahko dobi ZKJ legitimno pravico, da naprej vodi Jugoslavijo, ali pa mora oddati na miren, demokratičen način oblast v roke drugim silam. Tem silam se seveda mora prožiti vsa svoboda, da se javno, demokratsko in svobodno formirajo.

Upajmo, da se srbski, slovenski in drugi komunisti dokopljejo do zgodovinske-epohalne odločitve: naj si delavski razred zares sam izbere pot v bodočnost!

Komentarji o Dragi

Iz Slovenije:

Da ohranjajo študijski dnevi Draga, ki jih prireja Društvo slovenskih izobražencev v Trstu, še vedno značilnost slovenskega kulturnega parlamenta, priča prisotnost več uglednih kulturnikov tako iz matičnega kot iz zdomskega in zamejskega sveta. In ko pravi „parlament“, imam v mislih besedo v vsej polnosti njene pomena, ki je izraz široko razprte palete miselnih in svetovno-nazorskih razsežnosti. Zanimivo pa je, kako danes ves slovenski kulturni svet ali zbor, če se lahko poslužim prispodobne, razen posameznih razglašanih zvonov, poje našemu narodu eno samo novo pesem, pa čeprav pevci uporabljajo različne ključe, eden sopranskega, drugi basovskega.

Tudi sobotno predavanje je zaoralo brazdo na ledini zdomske problematike. Odvetnik in docent na pravni fakulteti dr. Andrej Fink iz Buenos Airesa je predstavnik mlajšega rodu slovenskih političnih emigrantov. V svojem referatu, ki je marsikoga presenetil z lepim jezikom, bogatim izborom Prešernovih in Župančičevih verzov ter z vrsto citatov iz sodobne slovenske esejistike (s čimer je tudi dokazal, da z zanimanjem sledi razvoju slovenskega vprašanja), je podal svoj pogled na trenutno stanje slovenskega duhovnega in kulturnega prostora. Pri tem se je v osrednjem delu predavanja zaustavil pri nekaterih stališčih slovenske politične emigracije v Argentini glede na polpreteklo zgodovino (beri OB in prva povojna leta!) ter prikazal nekakšne splošne smernice za prihodnost slovenskega naroda.

Lahko bi rekel, da so končni vtisi, če vzamemo v pretres globalno sliko letošnjih študijskih dnevo, vsekakor pozitivni. Predavanjem so udeleženci prisluhnili z zanimanjem, debata je ostajala na določeni višini in ni degenerirala, sploh pa je bila tudi letos dana možnost velikemu številu Slovencev v svetu, da so se po enoletnem premoru spet srečali in skupaj izmerili utrip narodnega telesa v tem trenutku. Največ polemik in vročih razgovorov je v vseh treh dnevih izzvalo predavanje dr. Andreja Finka, ki je v svojem izvajanju zavzel morda nekoliko ostru stališča, v današnjem zgodovinskem trenutku nekoliko neaktualna. Samo vztrajanje na določenih pozicijah je po mojem mnenju nepodno, pa naj prihaja z leve ali desne polovice „slovenskih pljuč“, da uporabim Capudrovo metaforo. Poleg utrjevanja lastne identitete je potrebno iskati neke nove, alternativne poti, saj

je vedno bolj jasno, da ne more odrešiti slovenskega naroda nobena „odrešujoča ideologija“, ampak le strpnost in idejni ter politični pluralizem. Če velja rek „kjer so zbrani štirje Slovenci, tam je že stranka“ (in če se ozremo naokoli, bomo resnično videli, koliko različnih gledanj imamo danes na slovensko vprašanje), potem bo veljalo tudi, da je že v samem bistvu slovenskega človeka — in sploh vsake misleče osebe — neka naravnost k večidejni ureditvi. Morda pa nam primanjkuje ponižnosti in strpnosti pred drugačnostjo!

Mislím, da je bil nastop dr. Finka ne le koristen, ampak celo potreben. 40 let je bil ta amputirani del slovenskega naroda obsojen na molk, ignoriran, potisnjen v pozabljenje. Kljub temu ali morda prav zaradi tega je pet ali šest tisoč ljudi ohranilo svoj jezik in kulturo za ceno velikih žrtev. Njihovi otroci govorijo slovensko, in tudi otroci njihovih otrok govorijo slovensko. Sprašujem se, kolikšno odgovornost bi nosili v matični domovini, pa tudi v zamejstvu, v primeru smrti tega uda. Prav zato ni čudno, če so nam določena stališča nekoliko oddaljena. Da, uporabil sem besedo „oddaljena“ in v mislih imam dve razsežnosti: prva je idejna, druga pa je zemljepisna, ki prvo pogojuje in jo povzroča. Oddaljenost od narodnega telesa brez dvoma botruje neki neobčutljivosti za duh, tisto razpoloženje, ki veje v domovini in obratno. Gre torej za neko dvosmerno razmerje domovina-zdomstvo in zdomstvo-domovina, katerega lahko, celo moramo, vzpostaviti na osnovi novega in postopnega medsebojnega odkrivanja. Ideja skupnega slovenskega kulturnega prostora, ki je pravzaprav nositeljica pojma Slovenije v svetu, si ob srečanjih, kakršno je bilo letošnje v Dragi, pot vedno bolj utira.

Marijan Kravos
Tretji dan (Ljubljana),
oktober 1987

Iz Trsta:

Najbolj so me zanimali mladi iz Argentine, to se pravi člani tretje (v nekaterih primerih celo četrte) generacije slovenske povojne politične emigracije. Povedati je treba, da so „Argentinci“ precej odprti, čeprav sem v njih občutil še nekaj kapljic tistega izredno globokega protikomunizma, s katerim so prežeti njihovi dedje in očetje, ki so na lastni koži doživeli tragedijo državljanske vojne v Sloveniji (in v Jugoslaviji) ter povojnega političnega begunstva. Prav tako izredno globoko pa (Nad. na 3. str.)

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Razgovori okoli socialnega pakta so že v polnem teku. Preteklo sredo 28. jih je uradno otvoril predsednik Alfonsín, s kratkim nagovorom v pričlo kake pol stotine političnih voditeljev različnih strank, ki so zastopane v parlamentu. S tem je bil opravljen formalni del, in se je pričelo pravo delo, ko bodo sestavljene posamezne komisije, katerih člani bodo dejansko vodili študije, izvajali pogajanja ter iskali skupne točke v kakih desetih ali dvanajstih perečih vprašanjih sedanjega krize. A predno pogledamo nekoliko praktični del teh razgovorov, se ustavimo pri ozadju celotne zadeve, kar je po svoje zanimivo, čeprav bodo v nekem oziru te vrstice morda pomenile ponavljanje kar smo že katerikoli zapisali. A stvar ima svojo važnost, zlasti kar se tiče rasti demokratičnega življenja, ki je danes, bolj kot gospodarstvo ali katera druga problematika, ključne važnosti za narod in državo.

HVALA BOGU, DA SMO IZKUBILI!

Prej smo omenili predsednikov nagovor na otvoritvi razgovorov okoli pakta. Med drugim je tedaj dr. Alfonsín zatrdil, da „izid volitev 6. septembra kaže utrditev demokratičnega sistema in izraža politični pluralizem argentinske družbe“.

Ta zanimiva izjava na svoj način potrjuje, da je radikalna vlada zadnja štiri leta delala, kot da argentinska družba ne bi bila pluralistična. To zadnje so ji nešteto krat očitali, morda ne toliko iz vrst opozicije političnih strank, temveč razne sindikalne ali podjetniške ustanove. Vsakič, ko je vlada sklicala družbo na razgovor, debato, sovočje ali sopotje (izrazov je še nešteto več), je bilo dejansko sklicanje k soglasju, a po vladnih notah.

To je tudi sedaj jasno povedal glavni tajnik CGT Saúl Ubaldini, ko je dejal, da je vlada vedno hotela le podporo za svoje načrte, nikdar pa bila pripravljena voditi resen dialog, pri katerem bi tudi sama kaj popustila, ali kaj dala. Ta Ubaldinijeva kritika tudi kaže, da sindikalizem ni kaj zelo pripravljen udeležiti se tega sedanjega pakta, razen če prej radikalizem pokaže res pravo voljo do dialoga. Pri vladi sami pa si o tem niso na jasnem. Gospodarski minister je že zatrdil, da ekonomski plan „ni predmet pogajanj“. Prav nasprotno je dejal notranji minister, ki je zatrdil, da če se okoli kake točke gospodarskega programa zedinijo, bodo to edinstvo upoštevali, čeprav ni v vladnih računih.

Še drug predsednikov izraz bi podčrtali, in sicer tisti, ki pravi, da je eden ciljev tega pakta doseči „previsibilidad“ (predvidljivost) argentinskega gospodarstva. Vsaj v tem je vidno, da vlada ve, kaj hoče, ne ve pa kako to doseči. „Predvidljivost“ in „vladljivost“ je dvoje besed, ki jih doslej argentinski politični besednjak ni poznal v vsej razsežnosti, ki morata pa postati možni in prozorni, če hočemo državo resno postaviti na noge.

Iz tega vidika je res prava sreča, da je bil izid 6. septembra tak kot je bil. Radikali so ga že precej preboleli, kot je to razvidno iz predsednikovih besed. Ostane pa le vprašanje, kaj bi bilo z „demokratičnim sistemom“, če bi bil izid drugačen, ali bolj jasno, če bi zmagali radikali.

NUJA JE VELIKA

Sicer pa je res že zadnji čas, da pride do kakega sporazuma med vlado in opozicijo. Predsednik je namreč sklical izredno zasedanje kongresa, vlada je poslala v obravnavanje vrsto zakonskih osnutkov, a vse je še v zraku. Zlasti se vladi mudi za skupek davčnih zakonov, ki jih potrebuje za novo ureditev gospodarskega položaja. Pretekli teden je bilo predvideno, da naj bi te zakone obravnavali in potrdili. Do debate v poslanski zbornici sploh ni prišlo, ker so peronistični poslanci sklenili, da se zasedanja ne udeležijo, ker hočejo prej doseči nekaj koncesij s strani radikalov. Tu gre zlasti za bodoče vodstvo parlamenta in parlamentarnih komisij ter za vključitev nekaterih zakonov, ki peroniste zlasti zanimajo. Vse to pa je snov sporazuma, ki je tudi v sklopu debat socialnega pakta.

Toda pravici in resnici na ljubo povejmo, da ni samo peronizem kriv dosedanje nedelavnosti parlamenta. Na zasedanje, ki je propadlo, so namreč šli liberalci, provincijske stranke, celo intransigenti, a poleg peronističnega bloka je manjkalo tudi 42 radikalnih poslancev. Kdo naj potem razume...?

Tista predvidljivost, ki smo jo prej omenjali, ima svoj prostor tudi v kongresu. Kako bodo vlada in opozicijske stranke to uredile, je pravi gordijski voz. Ta voz bo verjetno razvozljan s tremi ali štirimi izgubljenimi volitvami tukaj in tam, ko bo narod začel gledati in nadzirati tudi to, če se poslanci (senatorji, občinski svetovanci, itd.) udeležujejo ali ne zasedanj. Tudi v tem je nuja velika, a zdravilo bo prine-

sel le čas, ki zaceli vsako rano, tudi rano politične lenobe.

VSE JE PREVEČ „NOTRANJE“

Domače prepire posameznih strank argentinski politični opazovalci imenujejo enostavno z besedo „notranje“. To so „notranje“ zadeve, „notranji“ prepiri, „notranje“ trenje in tudi „notranje“ ljudožerstvo. Izraz „kanibalizem“ tudi ni tuj v tem jezikoslovju, ker ni tuj v politični praksi argentinskih strank. Po časopisju ga večkrat zasledimo in nazorno izraža dejanski razvoj položaja v borbi za večji ali višji sedež tu in tam.

Po volitvah se ta notranji boj ni podel. Zanimivi so ti premiki, ker včasih kažejo važnost posameznih činiteljev. Na primer, sedaj se radikali pulijo za to, kdo bo novi strankin vodja. Dosedanji poslovodni predsednik je bil senator Otero, ki je po porazu 6. septembra izrazil željo, da se umakne. Takoj se je pričela bitka za nasledstvo. Ta bitka kaže, da je v stranki sami precej upadel ugled predsednika Alfonsína. Gotovo v stranki še bolj kot v javnosti. Zapišimo si to dejstvo.

Med peronisti gre tudi za novo strankino vodstvo. Vsi naporci so usmerjeni v to, da bi notranji boj preveč ne odmeval v javnosti. Peronizem skuša kazati na zunaj tisto umirjenost, da, celo „civiliziranost“, ki je doslej ni imel in ki jo s trudom je počasi osvaja. To pa seveda tudi zahteva časa, in na oboje se opira dosedanji formalni vodja senator Saadi, ki nenehno odlaša vsako spremembo v vodstvu. Sedaj je sklicana „vrhunska“ seja za petek 13. A notranje volitve bodo težko prej, ko po poletnih mesecih.

Jesen šele, torej, bo prinesla nek določen mir v obe večinski stranki. Mir, kar se tiče sestave notranjega vodstva. To bo pa pomenilo šele prvi začetek borbe za predsedniško nominacijo, in potem, za sestavo volilnih list, kajti leta 1989 bomo znova volili. Upajmo, da ne bo padla v prazno beseda podpredsednika Victor Martíneza, ki je te dni pozval, naj bo malo manj „notranjih“ in naj se vsi malo bolj posvetijo odgovornemu delu vladanja družbe in države.

PRVI KORAKI

ANEKDOTE IZSELJENCEV V ARGENTINI

37.

Mama je šla na trg, pa je hotela kupiti zeljnato glavo, da bi naredila zeljnato solato. Pakeže na zeljnate glave, se potrkalo po čelu in zahteva: „Una cabeza dura, dura!“

* eno trdo, trdo glavo!

Marijan Kravos

Slovenska mladina na Tržaškem

Stvarnost, problemi in pričakovanja

Rezultati ankete med slovenskimi maturanti so sicer nekoliko različni, deloma pa tudi zaradi specifičnosti zamejskega življenja. V lestvici vrednot sta tu na prvem mestu ljubezen in prijateljstvo, sledijo pa družina, mir, zdravje in nato narodnost. Jasno je, zakaj je med slovensko mladino kljub vsemu narodnost občutena kot vrednota, saj bi v narodnostno ogroženem okolju izsledki ne mogli biti drugačni. Zanimivo pa je, da zasedata tudi tu tako ljubezen kot prijateljstvo prvo mesto. Ob tem dejstvu pa se je vredno nekoliko ustaviti. Res je, da je taka drža značilna za vse mlade generacije, da sta bili ljubezen in prijateljstvo najpogostejša predmeta razgovorov verjetno v vseh časih. Res pa je tudi, da se je pojmovanje ljubezni v različnih dobah spreminjalo. Emblematično je npr. razpito geslo izpred 20. let: „make love not war“ (ustvarjaj ljubezen, ne vojne), kot jaseen proizvod družbe leta '68, ki je bila pod močnim vtisom razvoja dogodkov v Vietnamu in na bližnjem vzhodu. Ljubezen torej kot nasprotje vojnemu stanju. Danes pa je splošno gledanje na ljubezen veliko bolj individualistično, kot sem že prej povedal, važno je, da se imamo radi, da smo srečni, morda nas

ni ne zanima sreča sočloveka, le da smo mi zadovoljni in uresničeni. In sploh, kdo nam v tej blaženi zmedli vrednot zna pokazati drugačno pot, drugačno lice ljubezni, tiste potrpežljive, dobrotljive, ki ni nevoščljiva, ki se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega... vse opraviči, vse veruje, vse upa, vse prenese (1 Kor 13, 4-7). Pri tem t. i. mladinska kultura, ki je postala že neka vrsta pridobljene potrebe, ni tako nepomemben faktor, kot bi lahko na prvi pogled zgedalo. Za kaj pravzaprav gre? Tržišče ponuja določene proizvode, ki jih mora prodajati, da se preživlja; pa naj bodo to oblačila, glasba, časopisje ali tudi literarna dela. Preko reklame se ustvarja torej javno mnenje in vtis, da je ponujeno blago le odziv želja in volje cele mlade generacije. Tako se kaj pogostokrat zgodi, da je tisti, ki bi se teh pravil ne držal, smatran za nazadnjaškega, in lahko sami razumete, kako močan je psihološki pritisk, ki se s tem izvaja na mladostnika. V taki situaciji so moralni nauki Cerkev le glas vpjočega v puščavi, predmet posmehovanja in ostrega nasprotovanja s strani laicističnih, radikalno liberalnih krogov. Prav ti pa so za

mlado generacijo posebno vabljivi zaradi svojih do skrajnosti svobodnjaških pogledov, ki se izražajo v spačeni obliki hvalospeva svobodi za vsako ceno, neglede na posledice. In če pomislimo, da je v ta začaran krog vstopila že pornografija, ki je še do pred nedavnim živela v popolnem zatišju, skoraj v ilegali, lahko sami razumete, kakšni so možni odzivi in posledice.

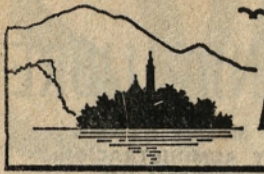
Tovrstno mladinsko kulturo pa širijo vsa sredstva množičnega obveščanja. Iz raziskave CENSIS izhaja, da se 88,8% anketirancev v prostem času posveča poslušanju plošč, 86,9% gledanju televizije, le 40% aktivnemu športnemu udejstvovanju, približno 6—7% kulturnemu udejstvovanju ali sodelovanju pri vzgojnih in verskih organizacijah. V dani situaciji ugotavlja Tomaž Simčič, da „diskografska industrija danes preko svojih komercialnih glasbenih produktov in s pomočjo radijskih in televizijskih postaj dobesedno preplavlja zahodni svet in podzavestno zasušnjuje milijone navihni uporabnikov, ki brez odprtega radijskega in televizijskega sprejemnika enostavno ne morejo več živeti. Na dlani je seveda, da je potem tak „muzikoman“ nesposoben katerekoli kritične presoje dogodkov in prav tako nesposoben za kakšno kulturno delo... 18% anketirancev je izjavilo, da poslušajo radio cel dan, od teh pa polovica tudi ponoči med spanjem. Ko sem potem iz radovednosti preučil te odgovore natančneje, sem odkril, da so slednji skoraj redno po-

litično in kulturno precej bolj indiferentni kot povprečno... Že od vsega začetka se na ta način mlademu človeku vsiljuje porabniški, radikalno liberalni, hedonistični stil življenja, ki je pravzaprav bolj poganski kot krščanski.“ Tako stanje pa lahko privede do absurdnih situacij, kot je recimo primer fanta, ki ne more spat, če nima prižganega radijskega sprejemnika in ki se v trenutku, ko mu ga nekdo ugasne, zbudi. Ali primer para, ki se sprehajal po glavnih ulicah tržaškega mesta s slušalkami walk-mana na ušesih in je za medsebojno sporazumevanje uporabljal kretnje namesto besed. Zgleda, kot da bi pri teh ljudeh prišlo ne le do nekakšnih psiholoških sprememb, ampak celo do sprememb v samem človeškem metabolizmu.

To je torej tisto vzdušje, v katerem mora živeti vsa naša mladina. Omeniti pa je treba, da se marsikdo zaveda teh problemov in se prav zato tudi bori za pokončno rast zrelih in zdravih osebnosti. Ravno tako je tudi z našo skupnostjo, ki je za ohranitev nekaterih osnovnih vrednot in kulturnih značilnosti spletla mrežo organizacij in društev, ki naj bi našemu mlademu človeku pomagale pri boju proti takšni poplitvitvi.

Osnovna vzgojno - izobraževalna struktura Slovencev v Italiji je vsekakor šola. Po vojni so njeno ustanovitev omogočili zavezniki ob prehodu pod Italijo pa je naša šola postala italijanska državna šola s slovenskim učnim jezikom. Trenutno je

slovensko šolstvo na Tržaškem kar lepo razvejano po celem ozemlju. Skoraj vsaka vas ima svojo osnovno šolo, pa tudi v samem mestu jih je precej. 7 nižjih srednjih šol, od teh imata dve svoji podružnici v sosednjih vaseh. Tudi višje šole so kar lepo porazdeljene. Premoremo tako znanstveni in klasični licej, trgovski zavod, šolo za geometre, učiteljske šole za vzgojiteljce v otroških vrstic ter strokovno šolo z raznimi usmeritvami (za orodne mehanike, kemične analiste, radiotehniko ipd.). Skratka, osnovna celica za širjenje naše kulture in za ohranjanje narodne istovetnosti je brez dvoma (poleg družine, seveda) šola. S svojo odvisnostjo od italijanske države in njenih učnih načrtov pa se postavlja nad vsako ideološko pripadnost ter postane svoboda poučevanja eden od temeljnih dosežkov te ureditve. Ta svoboda poučevanja in izredno prožni učni načrti, kot jih predvideva italijanska zakonodaja, pa omogočajo vzgojiteljem, da si izdelajo tak program, ki bo za učence najbolj primeren, tudi z narodnostnega vidika. Razumljivo pa je, da je v takem stanju vse prepuščeno je podjetnosti, ustvarjalnosti in dobri volji učnega osebja. Prav zato se kaže nujna potreba po organiziranem življenju tudi izven šolskega okvira, ki naj bi imelo kot glavni cilj kritje pomanjkljivosti državne strukture (šport, glasba, vera ipd.). Zaradi ideološke razdeljenosti Slovencev v Italiji je ta potreba še toliko bolj občutena.

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Razstava del svetovnih mojstrov moderne umetnosti je bila odprta v Narodni in Moderni galeriji od 15. septembra do 18. oktobra. V njej je bilo na ogled 76 del, ki so predstavljala obdobja od klasičnega impresionizma in simbolizma pa prav do postkonceptualnosti. Dela, ki spadajo v jugoslovanske zbirke, so risbe, slike in plastike.

KOPER — Tovor v kontejnerjih je vedno več v koprskem pristanišču. Računajo, da bodo do konca leta pretovornili 70 tisoč vsebnikov. Celotnega tovora je šlo v prvih osmih mesecih skozi Koper 2,4 milijona ton, največ v siplkih tovornih.

MARIBOR — Stari most čez Dravo bo do konca leta imel očiščeno in popravljeno vso železno strukturo, naslednje leto pa bodo popravili še betonske stebre. Most bo kmalu star 70 let.

LJUBLJANA — Slovenija je zaenkrat ustvarila 27,4 odstotkov vsega jugoslovanskega klirinškega izvoza; povečala ga je za 6,2 in je tako v tem pogledu na prvem mestu. Sledijo ji: ožja Srbija z 22,6%, Hrvaška za 20,9%, Bosna in Hercegovina s 14,2%.

LJUBLJANA — 10.000 delavcev lahko ostane brez dela v Sloveniji, če bodo izpolnili določila zakona o sanaciji, je izjavil sindikalist Franc Hribar.

LJUBLJANA — Družbeno pomoč so od 1. oktobra povišali za 40%. Pomoč za otroke bo znašala 18.530 din, nadomestilo za invalidnino pa 84.000 din. (en dolar — 872,40 din).

POLZEVO — Balonari iz Jugoslavije so se prvič zbrali: bilo jih je okoli 30, zato pa je bilo število gledalcev večje: 5.000. Trije baloni so križarili nekaj ur po zraku, zvečer je bila pa veselica.

TOLMIN — Gobe bi radi zavarovali pred nabiralcem. Pravijo, da je zmanjšanje količin gob po gozdnih škodljivcu za te, zato predlagajo odlok, po katerem naj bi v štirih primorskih občinah veljale: gobe smejo nabirati le z dovolilnico, ki bi jih izdajala občinska gobarska družina. Nabiranje bi pa tudi bilo omejeno: do dveh kilogramov na dan ogroženih vrst gob (užitni gobani, mavrahi, kukmani, zajčki, užitni dežniki, lisičke) in do pet kilogramov drugih vrst.

Iz Mendoze

LEVSTIKOVA PROSLAVA

V naši skupnosti smo se spomnili Frana Levstika ob stoletnici njegove smrti.

Društvo je v nedeljo, 20. septembra po maši pripravilo v Domu spominsko prireditev. Sodelovali so tudi otroci našega slovenskega sobotnega tečaja.

Za uvod nam je prof. Majda Nemanič v kratkih, po jasnih obrisih predstavila Levstikovo osebnost, njegovo življenjsko pot, delovanje in zasluge na našem slovenskem knjižnem in zlasti jezikovnem področju.

Za njo so nastopili pod vodstvom tečajniške voditeljice Lenčke Božnarjeve naši šolski otroci. Ob spremljevanju Marjane Bajdove na

Letos je naša mladina spet nadaljevala s svojo tradicijo Mladinskih dni. Trideset let je minilo, odkar smo jih v Mendozi imeli prvokrat pod geslom „Zdrav duh v zdravem telesu“.

IGRA „VODA“

V soboto, 10. oktobra, na predvečer, je bila na sporedu Vombegarjeva zabavna tridejanka „Voda“. Naš režiser Rudi Hirschegger se je — za naše ožje in majhne razmere slovenske skupnosti v Mendozi, skoro bi rekli, lotil nekoliko tvegane naloge, da postavi na oder igro s tako obsežnim številom sodelujočih. Saj je vsega skupaj nastopilo kar 37 oseb. Pa je v svoji priznani in izkušeni agilnosti s predstavo dosegel popoln uspeh. Seveda pa nihče ne ve, koliko je vsa priprava stala njega in vse sodelujoče dobre volje, truda in

LJUBLJANA — Razstavo del kiparja Franceta Goršeta mislijo odpreti proti koncu leta v Moderni galeriji. Ker imajo premalo del, naprošajo privatnike, da posodijo umetnine za čas razstave.

LJUBLJANA — Cankarjeva založba je izdala šest novih knjig: Milana Apiha Nadaljnje življenje Andreja Klasa (I. del; opis jugoslovanske polpreteklosti), Ivana Črnič Priznosta blaznosti (pesniška zbirka), Dimitrija Rupla Besede božje in božanske (eseji), Filipa Kalana Svet komedijantov (portreti slovenskih gledališčnikov), Uroša Kalčiča Dokumenti o čirčkih (prozna zbirka) in Dušana Voglarja in Janka Modra prevodi esejev in razprav Bertolda Bresta.

LJUBLJANA — Agrokomerčevce menice brez kritja ne morejo podreti ali zamajati celotne strukture Ljubljanske banke, ker ima banka le 89 milijard dinarjev v menicah. To pa je manj kot dva odstotka v vseh plasmajih banke. Stvar je malo bolj komplicirana za temeljne banke, za katere še ne vedo, kako jih bodo podprli. (en dolar — 872 din)

LJUBLJANA — Violinist Tomaž Lorenz je v Trubarjevem antikvariatu pripravil recital sodobnih slovenskih skladb za violino solo: Janija Goloba Largo (1978), Albina Weingerla Naracija (1977), Marjana Lipovška Ciaccona iz Sonate za violino (1985), Iva Petriča Pour violon (1970), Igorja Stuhca Solo in Primoža Ramovša Ekstremi (1970).

UMRLI SO OD 17. DO 23. SEPT. 1987:

LJUBLJANA — Pavla Zakonjšek roj. Žagar; Marija Nered roj. Gris; Jana Fugina; Kristina Arko roj. Mlakar; Terezija Dovžan roj. Bolta; Franc Školaris; Marjana Gspan; Marija Ukmar roj. Čeledin; 85; Ivan Kunstelj; Anica Ogrizek roj. Torkar; Zofka Povše; Irma Harson-Eržen, 91; Marija Medič roj. Lobe; Marija Hočevar roj. Šporar (Mihsova mama); Danica Kozarnik roj. Fortuna; Nada Fakin roj. Gruden; Filip Rogac; Marija Dežman roj. Kucler, 79; Mara Šlosar roj. Kozuh, 71; Ivanica Mihelič; Alojz Kek; Janez Valentinčič; Alojz Ferlež; Breda Premrov-Oblak; Janez Musar; Ljubo Lotrič; Ida Preložnik roj. Lokar; Terezija Glavan roj. Sladič; Jernej Janežič; Anita Premuš; Vinko Vrhovec; Jože Košič.

RAZNI KRAJI — Franc Žnidaršič, Radeče; prof. dr. Rudi Lešnik, Podčetrtek; Mario Kontestabile, Piran; Metod Krek, Gmajnica pri Komendi; Antonija Černe roj. Trilar, Blejska Dobrava; Andrej Pavlin, Tržič; Anton Er-

harmoniju so nam zapeli pesem „Stoji učilna zidana“. Nato so ob razdeljenih vlogah deklamirali še dve otroški pesmi: „Psiček laja hov, hov, hov“ in „Mačka, miš in miška“.

Vsak takšen nastop nam je v zadostjen, ker nam izpriča, v koliko naša beseda še živi v našem najmlajšem rodu.

Za sklep pa smo poslušali kot slušno igro Levstikovo povest „Martin Krpan“, kakor so ga v dramatični obliki predstavili nekdanji naši najboljši in najbolj priznani igralci ljubljanske drame. V živahnosti pozornost so služili še med izvajanjem odgovarjajoči diapozitivni šantlovih originalnih ilustracij.

Udeležba je bila zelo zadovoljiva.

žrtev!

Ni nam mogoče, da bi se na tem mestu podrobneje pomudili pri vseh posameznih vlogah in ob vseh doseženih podrobnih uspehih.

Župana Rebernika je predstavil Janez Štirn v nadvse posrečeni postavi. Njegova žena Franca (Tončka Šmon) je bila dobra, a morda ob njem nekoliko premlada. Odlično se je ponovno predstavila v vlogi županove hčerke Anke Veronika Bajuk. Enako je bila na višku Gabi Bajda v vlogi njune nečakinje Katrice. Izredno posrečen je bil Amerikanec Janko Kopriva v osebi Martina Bajde. Težo igre je nosil inž. Jožko Šmon kot Jaka Jakopič, občinski tajnik. Prav klasično figuro vaškega mogotca Kmeta je predstavil Ernest Hirschegger. Enako je prepričevalno prikazal bajtarja Šimna Peter Bajda. Vse priznanje gre tudi Rezki

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnostne novice

Krst: Krščena je bila v farni cerkvi v Tapialesu Marija Cecilija Pregelj, hčerka Stanka in ge. prof. Marjetke roj. Kociman. Botrovala sta Oskar Pregelj in ga. Ivica Kociman de Bustos. Čestitamo!

BARILOCHE

KULTURNA PRIREDITEV

17. oktobra smo v Planinskem Stanu prisostvovali dvema zanimivima prizorčkom.

Najprej so predvajali otroci lutkovo predstavo „Debela Repa“, za katero so sami pripravili scenarij in lutke. Vse delo je vodila učiteljica Zalka Arnšek in sad tega velikega dela je bila prijetna in prisrčna igrice.

Drugi prizor, ki so ga predstavili že malo večji učenci, je režirala Zdenka Janova. Naslov tega delca je „Materin račun“ in je primerno sovpadel z materinskim dnevom, ki se je naslednji dan obhajal. Mladi igralci so prav lepo recitali in živo igrali, pa je vse v redu izpadlo in občinstvo je nagradilo lutkovo gledališče kot tudi igrice z živahnim ploskanjem.

Po opravljenem kulturnem sporedu smo med prijetnim kramljanjem razdelili spominske nagrade 32. slovenskih smučarskih tekem. Diplome in pergamente so prejeli tisti, ki so se klasificirali za prvo, drugo in večjih tudi tretje mesto v posameznih razredih.

VA

javec, Trst; Jože Resman, Šentjakob ob Savi; Ivan Boršnak, Potok; Tone Logonder, Škofja Loka; Bojan Cedilnik, Šmartno pri Litiji; Stane Žagar, Kočevje; Viktor Pavlič, Nazarje; Jože Dežman, Višnja Gora; Alojzija Zamljen, Gorice; Jordan Jerman, Izola; Tone Škufca, Stična; Marija Gorše, Ribnica; Marija Obradovič roj. Ahlin, Gospič; Ivan Zdošek, Planina pri Sevnici; Francka Kokovec, Domžale; Mirko Gruden, Izola; Marica Perko roj. Švab, Križe; Leopold Spetič, Šempeter; Jože Tomšič, Šmartno pod Šmarno goro; Anton Golob, Kranj; Alojzij Martinc, 88 Rudnik; Toni Kostanjšek, Dol. Logatec; Leopold Rogelj, Unee; Vladan Petrovič, Lendava; Filip Sitar, Srednja Dobrava; Valentin Roglšek, Celje; Marjan Suligoj, Ročinj; Janez Ferle, Sv. Lenart; Miran Topolovec, Gor. Grad; Vladimir Povše, Braslovce; Adolf Pestotnik, Kamnik; Jože Zakrajšek, 84; Mirna; Matjaž Porenta, Lipica pri Škofji Loki; Zoran Obradovič, Izola; Ivan Strajhar, Vransko; Dominik Tabernik, Zadvor; Mitja Šarabon, Begunje; Rado Pirc, Lesce.

Slovša v vlogi vdove Hribarice. Znamo se je izredno živeti v svojo vlogo, pravtako Ivan Bajuk kot njen sin Tonči, ki je imel precej odgovorno vlogo. Posebej je treba še pohvalno omeniti Miho Bajda kot poštnega upravnika. Priznanje gre tudi Mirku Šmonu v vlogi Marka Ažmana in Karliju Bajdi kot njegovemu sinu Martinu. Nastopili so še v manjših vlogah Frido Bajda kot županov sin; Peter Slova, Janko Štirn, Janez Štern, Davorin Hirschegger in Maks Oščjak kot vaški posestnik; Damjan Bajda kot deček, Štefan Štirn in Henrik Jerovšek kot delavca in Jure Bajuk kot stražar. Slikovitost so na odru pomnoževale narodne noše, otroci in vaščani.

K vsemu uspehu igre je treba v splošnem priznati dejstvo, da so bile vse vloge brez izjeme nadvse posrečeno izbrane in so tako uspešno odgovarjale posameznim značajem oseb.

Vsi sodelujoči so želi s svojim nastopom velik uspeh in jim gre vse priznanje. Predstava pa pojde v arhiv našega odrskega življenja zapisana z velikimi črkami.

MLADINSKI DAN

V nedeljo, 11. oktobra, je bila najprej naša skupna maša, pri kateri so z berili sodelovali mladi, vodila pa je Veronika Bajuk. Dušni pastir g. Jože Horn je imel pomemben prilošten govor in je poudaril, da se danes tudi slovenska Mendoza pridružuje Mladinskim dnevom po naših drugih Domovih.

Po maši so naši dečki imeli na igrišču pred Domom nogometno tekmo, popoldne pa smo bili povabljeni na mladinske nastope. Napovedovalec je bil Janko Štirn.

Najprej sta med izvajanjem argen-

SLOVENIJA V SVETU

Kanada

WINDSOR

V juniju je tudi slovenska skupina sodelovala pri mestnem Carrousel, to je mednarodna folklorna prireditev. Plesno skupino vodi letos Pavla Lašček. Domača plesna skupina Planika, skupini iz Londona, Ont., in Hamiltona pa so se srečali na windsorskem pikniku.

Slovenska šola pri Mariji Pomagaj je zaključila šolsko leto. Obiskovalo jo je 39 učencev. Poučevali so: Francka Zejn, Marija Scherz in Marija Zajc ter Franc Pajk, Vilko Čekuta in kateheta Ivan Plazar in Ivan Jan. Učenci zadnjega letnika izdajajo tudi šolski listič Rast.

BRITISH COLUMBIA

Rojaki, naseljeni v tej severno-zahodni kanadski pokrajini so porimali v maju v benediktinski samostan v Mission. Ob mogočni reki Frazer in gričkih so si patri postavili mogočen samostan in Marijino svetišče. Prior tega samostana je že od leta 1954 pater Evgen Medved, ki je vedno vesel rojakov in jih gostoljubno sprejme. Romanje je letos vodil Tine Batič iz Toronta.

HOJA ZA STAROSTNI DOM LIPA

Dobrodela akcija, pešhoja imenovana Walk-a-thon v korist slovenske-

Komentarji o Dragi

(Nad z 2. str.)

je tudi njihovo krščanstvo, ki bi lahko bilo za našo mladino zgled, predvsem dandanes, ko pri nas krščanstvo doživlja krizo...

Predavanja so se mi zdela precej zanimiva, predvsem predavanje dr. Andreja Finka, ki je očitno zadel v črno, ko se je dotaknil dogodkov iz druge svetovne vojne. Dr. Fink je sicer govoril o življenju argentinskih Slovencev, tistih, ki so se v Argentino preselili po letu 1945, dober del predavanja pa je posvetil dogodkom, ki so se med drugo svetovno vojno odvijali v Sloveniji in o katerih se je do zdaj le malo govorilo: boju med partizani in domobranci.

Čeprav je predavatelj govoril resnico o državljanski vojni in revoluciji, je po mojem mnenju takratne

ga starostnega doma Lipa je letos prinesla 62.000 dolarjev dohodka. Ta ameriški način zbiranja sredstev za dobrodelne ustanove obstoji po eni strani v dobrotinikih, ki se zavežejo darovati posameznikom določeno vsoto za prehojeni kilometer, ti pa darujejo svoj trud in dar za dobrodelno ustanovo.

WINNIPEG

Materinski dan in zaključek šolskega leta so praznovali na slovenski župniji 10. maja. Po skupni maši so se zbrali v dvorani h kosilu, nakar je sledil nastop solarjev. Pripravile so jih učiteljice Franciška Mihurko ter Tanja in Kristina Matjažič. Zaključili so predstavo s Stopinjami v pesku pesnika Franceca Papeža. Pri slovenski šoli sodelujejo še katehet Čarga in pomočnik Viktor Vršnik.

ZDA

V Severni Ameriki je letos umrl dr. Jože Suhadolc. Že pred begunstvom je dvakrat diplomiral: na agronomski fakulteti v Beogradu in na pravni fakulteti v Ljubljani. Po begunstvu je pa naprej študiral in zopet diplomiral: dosegel je doktorat iz modernih jezikov na univerzi Ca Foscari v Benetkah leta 1953. Dr. Suhadolc je bil rojen na Dobravi pri Ljubljani leta 1914.

dogodke predstavil s precej črno-belo tehniko. Iz njegovega predavanja je izgledalo, kot da so bili vsi partizani komunisti (večina pa jih je bila katoličanov) in vsi domobranci dobri kristjani, čeprav tega dr. Fink ni trdil in se je z največjo dobrovoljo izogibal enačice partizan-komunist.

Kot mlad človek gledam na dogodke iz vojnih časov s precejšnjo oddaljenostjo in mislim, da se bo z mano strinjala večina zamejske mladine. Prav je, da se o vojnih dogodkih razpravljamo, nasprotujem pa vsakršni politični instrumentalizaciji. Mislim, da po 40. letih lahko trezno razpravljamo o takratnih dogodkih, ne da bi tvegali ponovne spore in sovraštva med „belimi“ in „rdečimi“.

Ivan Žerjal

RAST (mladinska priloga Mladike), Trst, št. 8, 1987

našo slovensko tradicijo in kulturo.

Ves svet, ki nas pozna, se čudi, kako je mogoče, da že toliko časa živimo v tujini s slovenskim čustvom. Sami ste videli, kako so Slovenci, ki nas iz domovine obiščejo, presenečeni nad našo skupnostjo in našim življenjem v Slovenskem domu. Za to ohranitev je pa bilo potrebno in je še potrebno veliko dela.

Vemo in se zavedamo, da je za vas ohranitev slovenstva težja kot za nas. Imate dve domovini. Obe morate enako ljubiti, do obeh imate dolžnosti. Zato morate skušati biti v vsem najboljše, za kar je pa potrebno veliko prišnosti, vztrajnosti, volje in dela, da boste zgled Argentini in ponos Sloveniji!

Sledila je telovadba naraščajnikov pod vodstvom Pavleta Nemaniča in Martina Bajde. Dečki so v veliko odobravanje navzočih pokazali polno metro gibne spretnosti.

Za njimi je nastopilo 10 naraščajnic v okusnih belih tunikah. Pripravila in vodila je baletno vajo v izredno posrečenih gibih in skupinskih oblikah Veronika Bajuk. Točka je bila deležna bogatega odobravanja navzočih.

Višek sporeda pa je verjetno doživel nastop 12 deklet v narodnih nošah s folklornim rajanjem, ki so presenetile in navdušile vse gledalce s svojimi izredno pestrimi rajalnimi oblikami. Pripravila je vajo in nastop vodila Danica Hirschegger. Na splošno željo so dekleta morale nastop ponoviti.

Po kratkem odmoru so vsi navzoči napolnili omizja v dvorani in pred dverju za družabno zabavo in tombolo. Navdušena živahnost se je tako v igrišču preselila v dvorano in v nočne ure podpirala razigrano družino.

Bb.

MALI OGLASI

ZA DOM

REDECORA — celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge — Bolivar 224, Ramos Mejia, T. E. 654-0352.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt, Martínez de Hoz 110, San Miguel, T. E. 664-1656.

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov. Andrej Marolt, Avellaneda 216, San Miguel. T. E. 664-1656.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič — odvetnik; ponedeljek, sredo, petek od 17. do 19., Don Bosco 168 — San Isidro; T. E. 743-5985.

dr. Franc Knavs — vsakovrstne civilne, delavske in trgovske zadeve v Capitalu in Pcia. Bs. As. — Tucumán 1455, 9. nadst. E. — Tel. 45-0320 - poned., torek, četrtek od 16 do 20.

ARHITEKTI

arh. Jure Vombergar — Načrti za gradnje stanovanjskih hiš, industrijskih in trgovskih stavb. — Av. Gaona 2776 - 1706 Haedo T. E. 659-1413.

TRGOVINA

Delikatosa Franc Vester — Gana 119 - Capital - (1 kvadro severno od postaje Liniers).

Alpe Hogar — Stane Mehle — vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - 1826 Rem. de Escalada - T. E. 248-4021.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385, 1. nadst., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - T. E. 312-2127.

Kreditna zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97, 1704 Ramos Mejia - T. E. 658-6574, 654-6438. Od poned. do petka od 14. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97, 1704 Ramos Mejia - T. E. 658-6574, 654-6438. Od ponedeljka do petka od 14. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN — Slovenski dom - Córdoba 129 Tel. 755-1266 - Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure. (g. Stanko Oberžan).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS — Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA RAMOS MEJIA. V pritličju poslopja Sloge, Moreno 129. Od ponedeljka do petka od 16.-19. ure, za denarne vloge pa tudi ob nedeljah od 10.30-12.30. T. E. 658-6574 — 654-6438.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje ob četrkih od 20. do 22. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) H. Irigoyen 2756 Tel. 651-1760 - Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 (gdč. Julka Moder).

OBVESTILA

SOBOTA, 7. novembra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri. SKA večer: Fr. Sodja, Pisma mrtvemu bratu. Predstavlja A. Rot.

NEDELJA, 8. novembra:

Skupni mladinski dan SDO in SFZ na slovenski Pristavi v Castelarju.

ČETRTEK, 12. novembra:

Seja Zveze slov. mater in žena ob 15. uri v Slovenski hiši, ob 17. uri pa občini zbor.

SOBOTA, 14. novembra:

Seja Proforskega zbora v Slovenski hiši.

NEDELJA, 15. novembra:

Tombola v Našem domu v San Justo.

ČETRTEK, 19. novembra:

Seja izvršnega odbora Zedinjene Slovenije ob 20. uri.

PETEK, 20. novembra:

Seja medorganizacijskega sveta ob 20. uri v Našem domu v San Justo.

SOBOTA, 21. novembra:

Zaključna prireditel Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši.

SOBOTA, 28. novembra:

Poslovljni ples Rast XVI v Našem domu v San Justo ob 20.30 uri.

NEDELJA, 6. decembra:

V Rožmanovem domu ob 11.30 sv. maša za pok. odbornike in člane. Po kosilu žrebanje rife (motorno kolo Julki).

Darujte v tiskovni sklad!

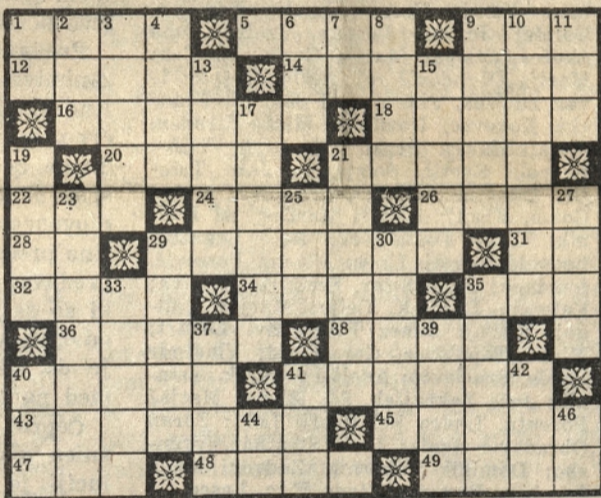
DRUŠTVENI OGLASNIK

Natečaj Zedinjene Slovenije: V zvezi razpisa nagradnega natečaja za tekste primerne za spominke proslave in Slovenske dneve, objavljenega v Svobodni Sloveniji št. 36 za 17. september 1987, je upravni svet Zedinjene Slovenije na svoji seji 8. oktobra določil žirijo za ocenitev predloženih tekstov predsednik Zedinjene Slovenije Lojze Rezelj, dr. Julij Savelli, lic. Stanko Jerebič in lic. Andrej Rot.

KRIZANKA

Vodoravno: 1) Stanovanjski prostor. 5) Majhni kosi blaga. 9) Poročen moški. 12) Znesek. 14) Jahalna priprava. 16) Znamenje zmage. 18) Akademski poklic. 20) Phan. 21) Merjascu podobna žival, s podolgovatim rilcem. 22) Casovna enota. 24) Zvrst, pasma. 26) Poroštvo. 28) Pritrdilnica. 29) Puščavnik. 31) Kazalni zaimek. 32) (-se) Usmeri pogled v drugo smer! 34) Božanstvo. 35) Nobena stvar. 36) Ki se more peti. 38) Teološka krepost. 40) Ki je v starosti, ko še sesa. 41) Užitna tekočina. 43) Ki ima močno razvita pleča (žensko). 45) Kontinent. 47) Naelektren atom. 48) Kosilna priprava. 49) Domovina Anamitov.

Navpično: 1) Okrajšava za sveti. 2) Konica. 3) Tržišče vrednostnih papirjev. 4) Kemično nedeljivi delec. 6) Čebelja družina. 7) Kratica za pripis

(postsriptum). 8) Ognjenik na Siciliji. 9) Nagib, spodbuda. 10) Ostrgati četine, oguliti. 11) Sij. 13) Pozornost vzbujajoča nečedna zadeva. 15) Razbojnik. 17) Tančka in prozorna tkanina. 19) Neprijazno, žalostno. 21) Roparji. 23) Križ s Kristusovo podobo. 25) Deljiv z dve. 27) Povečevalno steklo. 29) Ki postaja siv. 30) Drevored. 33) Strog, nevesel. 35) Oblika, slog. 37) Ravno tak. 39) Črta, brazda. 40) Leže počiva. 41) Del trupa. 42) Medmet za uspaVANJE. 44) Kazalni zaimek. 46) Znak za američij.

Zveza slov. mater in žena

V dobrodelni sklad Zveze mater in žena so darovali: ga. Mara Pleško je nabrala med ženami iz Carapachaya A 110; NN A 20; Mira Zupanc A 30; Helena Gričar v spomin na Miha Klemenca A 20. Vsem najlepša hvala!

Ženska zveza pripravlja božično dobrodelno akcijo. V ta namen bo stavila v prodajo že tradicionalne božične nalepke, ki se lahko uporabijo za božična vožčila ali darila. Vse rojake prosimo, naj jih kupujejo pri odbornikah Zveze in s tem podprejo naše delo.

Danica Zupan
tajnica

MOGOČE NE VESTE, DA...

— da je v jugoslovanski Makedoniji 167.425 nepismenih in 412.000 polpismenih...

— da je na sprejemu letošnje štafe v v Kumrovcu zbor tamkajšnjega kulturnega društva zapel pesem „Ime večnosti“, v kateri so bile tudi besede: „Če obstaja svetloba večja od svetlobe, nam boš ti svetloba. Če je večnost in ima večnost ime, je ime večnosti Titovo ime“...

MLADIKA, Trst, št. 5-6

R A S T X V I

vas prisrčno vabi na

POSLOVLJNI PLES

v Našem domu v San Justo
28. novembra, ob 20.30 uri.

PRIDOBIVAJTE
NOVE NAROČNIKE!

Organizacija Festivales Musicales de Buenos Aires je ob podpori petrolejske družbe Shell organizirala tečaj za pevsko izpopolnjevanje, ki ga je vodila angleška sopranistka Heather Harper. K tečaju je bilo po konkurzu pripuščeni dvanaest kandidatov, izmed katerih naj bi bila enemu podeljena posebna štipendija za poznejši večmesečni študij v Londonu. Po sklepnem koncertu v zlati dvorani Teatra Colón dne 29. oktobra je prejel štipendijo baritonist Marko Fink. Čestitamo!

DRUŠTVENI OGLASNIK

Zedinjena Slovenija sporoča, da bo šolska počitniška kolonija v čórdobskih hribih od 27. dec. 1987 do 12. januarja 1988. Vsi stroški za kolonijo so A 280 za otroke članov ZS in A 300 za ostale.

Prijavite otroke čim prej v pisarni Zedinjene Slovenije; zadnji datum je 25. november. Možno je plačati v dveh obrokih. Prvi obrok do 25. nov. in drugi do 21. decembra. Pisarna ZS je odprta vsak dan (od ponedeljka do petka) od 16. do 20. ure. Starši morajo podpisati dovoljenje za otrokovo potovanje.

OB POROKI

dobi zakonski par

A 1.400.-

(po enoletni čakalni dobi) na KARTO SLOGA (vsak po A 700.-). Poleg tega še izredne ugodnosti: prost vstop na letovišče SLOGA, hitra osebna posojila, podpore ob rojstvu otrok itd. Samo do 31. XII. je mogoče dobiti KARTO SLOGA izredno ugodno: člani od 12.—18. let na navadno hranilno vlogo A 150.- in odrasli A 200.- Pozneje bo določena za nove člane višja naložba.

Vsem, ki pa že imajo KARTO SLOGO, pa ne bo potrebno nobeno doplačilo.

**KARTA
SLOGA**

Slovenska kulturna akcija

14. KULTURNI VEČER

Franc Sodja: PISMA MRTVEMU BRATU

avtobiografsko duhovno delo

Knjigo bo predstavil ANDREJ ROT

7. novembra ob 20. uri v gornji dvorani Slovenske hiše.
Knjiga bo tedaj na razpolago.

NAŠ DOM

SAN JUSTO

TOMBOLA

15. novembra

ANDREJ FINK

(2)

S Prešernom pod Južnim križem

Na tak način je, izrabljajoč okvir Druge svetovne vojne, marksizem-leninizem v najpristnejši verziji izbral kritični trenutek, da je začel bratomorno socialno revolucijo, ki je ljudstvo ni potrebovalo, še manj želelo. Vsiljena mu je bila, in kar je najhuje, vsiljena s Slovincem najdražjo besedo svobode. S pretvezo osvobodnja se je sprožil najbolj okruten boj za oblast, kar jih pomni naša težka zgodovina. Turki so bili tujerodci, tako kot fevdalci, ki so kruto zatrli kmečke upore, a med revolucijo je z enako krutostjo postal od Slovencev Slovenec. In to zgolj, da doseže oblast v službi mednarodne, še več, protinarnodne ideologije. V Sloveniji leta 1940 ni bilo očitnih družbenih krivic, kot jih poznamo iz drugih dežel v prejšnjih in sedanjih dneh. Politično stanje ni bilo rožnato in se Slovenci v prvi Jugoslaviji še daleč nismo dobro počutili. Od tod protesti in upornost denimo zelenih krav, Koroščeve punktacije in njegova konfinacija in splošno in neprestano nerazpoloženje do jugoslovanske politične tvorbe (posebno v dobi diktature), ki nam ni bila okvir, v katerem bi se naša narodna težnja izpolnjevala v zaželeni meri. V socialnem pogledu je bilo tudi marsikatero delo še neopravljeno, čeprav je zadržništvo že v dneh J. Ev. Kreka bistveno pripomoglo k izboljšanju življenjskih pogojev kmeta in delavca. Kljub vsem pomanjkljivostim pa stanje še daleč ni opravičevalo prelivanja krvi, ki ga je spočela komunistična partija in to še posebej pri krvavečem poldrugem milijonskem narodu. Zgovoren je tudi pogled na žrtve komunističnega nasilja. Koliko nemških ali italijanskih generalov in višjih oficirjev so ustrelili slovenski komunisti? Izvajali so komaj znatne napade iz zasede, da so izzivali okupatorjeve represalije nad prebivalstvom, ki so ga pa v najhujšem trenutku pustili brez varstva. Ali so s

dobo okupacije? Nasprotno, Turjak je bil porušen in zavzet tudi z italijanskim sodelovanjem. Brez topov in oklopnikov, s katerimi so ravnali tuji, bi ga partizani prav gotovo ne zavzeli. A resnični in glavni sovražniki komunistične partije so bili Slovenci. Prve žrtve atentatov komunistične partije so bili organizatorji demokratične ilegale in to še pred prvimi oboježenim nastopom protikomunistične samoobrambe. Nikjer ni bilo razloga za te smrti, razen seveda v namenu partije, da čimprej izloči kar največ ljudi, ki bi zaradi svoje nacionalne prepričanosti bili lahko nevarni njenim internacionalnim in dejansko protinacionalnim namenom. Pojavila se je z imenom Osvobodilna fronta, ki je pod vodstvom Komunistične partije Slovenije začela samozvani Narodnoosvobodilni boj. Spet torej svoboda, nam najdražja beseda. A za svobodo se ne sme nihče bojevati zunaj OF. Po KP je bil pojem svobode popolnoma monopoliziran. Samo komunisti so lahko pravilno umevali, kaj je svoboda, samo oni ocenjevali dejanja drugih, če so zadosti svobodoljubna in narodnoosvobodilna, samo oni so bili edini poklicani, da predstavljajo ljudstvo in samo oni edini avtentični interpreti njegove volje. Vse, kar je bilo izven partije in njene kontrole, je bilo proglašeno za izdajalsko, protinarnodno, kolaboracionistično, in če je bilo tako, je samo po sebi umevno, da je bilo treba take elemente iztrebiti, likvidirati. Revolucija naj bi to zahtevala. Seveda je pa bilo treba pred in v mnogih primerih po likvidaciji vsako žrtev proglašiti kot izdajalca. Partija je bila edina pristojna za take proglasitve in obsodbe, četudi nikakor ni predstavljala slovenskega ljudstva. Je bilo to sektaštvo? Čudno, da ni bilo „sektaštvo“ tudi na nasprotni strani. Ne, tam ni bilo sektaštva, tam je bilo vse izdajalsko in protinarnodno, ne samo nekateri sektaši. Zato pa Borovo „v temelje, oboke, bombe, ekrazit. Jutri rdeči inženirji skozi slavo, novi svet gradit...“ Tukaj uporabim Franceta Bučarja trditve v Novi reviji, št. 57 (stran 153), da se je OF „pri svojih odločitvah sklicevala na to, da dejansko predstavljajo voljo praktično vsega naroda, razen neznatne peščice narodnih izdajalcev. S stališča naravnega prava si take pravice samolastno ni mogla prisvojiti, ker ni bilo nikakršne možnosti, da bi tako domnevo kot stvarnost lahko preizkusila,

tudi če bi, oziroma je, obstajala vrsta okoliščin, iz katerih bi se na to moglo sklepati. Obstaja pa tudi vrsta okoliščin, ki navajajo drugačne zaključke. Vsekakor je število tistih, ki so ob koncu vojne stali na nasprotni strani, tolikšno, da nikakor ne predstavljajo zanemarljive količine.“ Takoj, ko je OF nastopila, se je mnogo mladine hotelo vključiti vanjo iz najčistejših namenov bojevati se za svobodo svojega naroda. So pa tudi mnogi starejši to odsvetovali, ker se takrat še ni vedelo, kdo in kaj se skriva za tem lepim imenom. A kljub temu jih je mnogo šlo k partizanom. Veliko jih je od znotraj kmalu spoznalo pravi namen te fronte in so zato iskali priložnost, da se pridružijo Vaškim stražam in pozneje domobrancem. Tukaj spet citiram Bučarja, ki prav tam nadaljuje: „... Poleg tega se z vstopom v partizane ni še vsakdo opredeljeval za tisto, kar je pozneje dobilo ime 'revolucija' in kar predstavlja družbeno ureditev po sovjetskem vzorcu. Opredeljeval se je kvečjemu za program OF za narodno osvoboditev, večina pa je celo za ta program zvedela v partizanih. Boj za narodno osvoboditev in socialna revolucija sta dve povsem različni stvari. Ljudstvo v socialni revoluciji v pretežni, skoraj absolutni večini (podčrtal A. F.), med NOB ni sodelovalo, saj take revolucije v tem smislu sploh ni bilo. Socialno revolucijo je izvajala KP šele po vojni, ko je prišla na oblast in iz soudeležbe pri oblasti izrinila svoje bivše zaveznike. Ali je ljudstvo vsaj po vojni podprlo socialno preobrazbo, ki jo je uveljavila KP, je vprašanje, na katero ni mogoče dati jasnega odgovora. Prej odklonilno. Ta preobrazba se je vršila v razmerah ostrega nasilja in diktature, zato o pravih reakcijah ljudi na tako vsiljevano preobrazbo ni mogoče zanesljivo soditi, še zlasti, ker je bilo javno dovoljeno samo strinjanje. Na nasprotno sodbo pa navaja že samo dejstvo, da se je ta preobrazba dogajala pod diktaturo. Ali je ta potrebna, če se s tistim, kar naj bi uveljavila, strinja pretežna večina ljudi?“ Tako Bučar. Španski pregovor pravi: A buen entendedor, pocas palabras. (Kdor pravilno umeva, ne potrebuje veliko besed). Danes v osrednji Sloveniji veliko mislečih rojakov, in to bivših partizanov, prihaja do takih in podobnih ugotovitev, in če to prihaja na dan danes, pomeni, da je v srh in razumu zorelo že dalj časa.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
REDACCION Y ADMINISTRACION:
RAMON L. FALCON 4158
1407 BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono: 69-9503

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:
dr. Tine Debeljak, Tone Mizerit,
dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Corre Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 20.446	

Naročnina Svobodne Slovenije za l. 1987: Za Argentino A 85; pri pošiljanju po pošti A 100; Združ. države in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 60 USA dol.; obmejne države Argentine 53 USA dol.; Evropa 65 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 70 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 45 USA dol.

TALLERES GRAFICOS "VILKO" S.R.L., ESTADOS UNIDOS 425, 1101 - BUENOS AIRES. T. E. 362-7215

Naš zgodovinski muzej

Prijatelj, starejši gospod, me je vprašal, če lahko prinese tako in tako „stvar“, ki je del ameriškega bombnika. Za „stvar“ sva se domnila, glede ostalega dela bombnika pa ssem mu pojasnila, da nimamo na voljo zadostnega prostora... Prijatelj me je razumel, me razumeš tudi Ti, dragi rojak?!

Kmalu bomo lahko postavili vse stvari na vidno mesto, kjer bodo tudi dragoceni predmeti (nakiti v srebru in zlatu — če jih bomo prejeli?) varni pred nepoklicnimi rokami — a vidni vsem.

Tončka, Tine, se še spominjata, kaj sta mi obljubila za muzej?!

Vaš upravitelj